

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
21.Pf.20.398/2014/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda (**felperesi jogi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Baltay Leventeügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek -, a dr. **G. G. M.** jogtanácsos által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. január 27. napján meghozott 25.P.25.733/2013/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban a 2014. szeptember 10. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján 2014. szeptember 12-én meghozta és 2014. szeptember 25-én kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10 000 Ft (Tízezer) Ft másodfokú perkölséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes országos illetékességű autonóm államigazgatási szerv. Feladata a hírközlési piac zavartalan, eredményes működésének és fejlődésének, a hírközlési tevékenységet végzők és a felhasználók érdekeinek a védelme, továbbá a tisztességes verseny kialakulásának, illetve fenntartásának az elősegítése az elektronikus hírközlési ágazatban, valamint felügyeleti funkció ellátása.

A felperes a 2013. október 30-án keltezett levelében közérdekű adat kiadása iránti kérelemmel fordult az alperesi hatósághoz, melyben a **Kft-1. település-1** 93,7 Mhz, a **Kft-2. település-2** 93,6 Mhz, az **Bt-1. település-3** 90,2 Mhz, az **Kft-3. település-4** 107,5 Mhz, a **Kft-4. település-5** 100,4 Mhz, a **Kft-5. település-6** 105,1 Mhz, a **Kft-6. település-7** 90,4 Mhz, a **Kft-7. település-7** 92,2 Mhz, a **Kft-8. település-8** 97,8 Mhz, a **Kft-9. település-9** 104 Mhz, a **Kft-10.** és a **Kft-7. település-10** 97,7 Mhz, a **Kft-11. település-11** 99,4 Mhz, a **Kft-12., Bt-2., Kft-13., M. M. település-12** 95,4 Mhz, a **Kft-14. település-13** 101,7 Mhz, a **Kft-14. település-14** 87,9 Mhz, a **Kft-15. település-15** 94,5 Mhz, az **Kft-3. település-6** 91,1 Mhz rádiós jogosultságra beadott pályázati ajánlatát (beleértve annak mellékleteit) és az eljárás során csatolt hiánypótló dokumentumok mint közérdekű adatok kiadását kérte. Az alperes a felperes kérelmét 2013. november 5. napján átvette, a törvényben biztosított 15 napos határidőn belül azonban a kért adatokat nem adta ki.

A felperes a kereseti kérelmében az alperes kötelezését kérte a megjelölt, általa közérdekűnek tartott adatoknak a kiadására [„Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról” szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 26. §-ának (1) bekezdése és a 28. §-ának (1) bekezdése alapján], valamint a perköltsége viselésére.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperesnek a perköltségében való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes által kért pályázati dokumentumok üzleti titkot tartalmaznak, ezért azok kiadását az Infotv. 27. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 81. §-ának (2) bekezdése értelmében jogosan tagadta meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

A határozatának indokolása szerint az alperes az Infotv. 3. §-ának 9. pontja szerinti adatkezelőnek minősül, aki közérdekű adatot kezel azáltal, hogy közfeladatának ellátásával összefüggésben a személyes adat fogalma alá nem eső információ, ismeret birtokában van. Megállapította azt is, hogy az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felperes által benyújtott közérdekű adat kiadására vonatkozó igény teljesítésének elmaradása jogszerű volt, annak indokai fennállnak, ezért ebből a szempontból vizsgálta az alperes által csatolt, zártan kezelt és a felperes által perrel érintett pályázati anyagokat. Az elsőfokú bíróság a kiadni kért dokumentumok áttanulmányozását követően arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi „ügyfelek”, pályázók üzleti titkokhoz fűződő személyiségi joga fokozottabb védelmet érdemel, mint az információszabadság, mivel a pályázati dokumentumok a pályázók olyan üzleti titkait tartalmazzák, melyek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeiket sértené vagy veszélyeztetné, ezáltal a saját piacukon fennálló versenyben jelentős hátrányba kerülnének.

Utalt arra is, hogy a pályázatok közvetlenül nem eredményezik állami pénz felhasználását, hiszen a felperes nem a már megkötött szerződések kiadását kérte, ezért a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése az adott ügyben nem alkalmazható. A pályázati anyagok esetén ugyanis az állami vagyon felhasználásáról még nincs szó. Kiemelte, hogy „A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról” szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 62. §-ának (7) bekezdése is előírja az alperesnek, hogy a pályázatokat üzleti titokként kezelje, és az Mttv. 153. §-ának (2) bekezdése szerint a pályázati eljárás lezárásáig az törvény által védett titoknak minősül. E jogszabályok egybevetéséből pedig arra következtetett, hogy a felperes kereseti kérelmének az elbírálásához nem volt szükséges, hogy az alperes valamennyi pályázót megnyilatkoztassa a tekintetben, hogy kéri-e üzleti titokként kezelni a benyújtott pályázatát vagy sem.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a sérelmezett határozat megváltoztatását és az alperes kötelezését kérte a keresetében megjelölt közérdekű adatok kiadására és perköltsége megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése az adott esetben nem alkalmazható, mivel a pályázatok nem eredményezik állami pénz felhasználását. Ezzel szemben állította, hogy a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése nemcsak a szó szerinti közpénz költségére, hanem az állami vagyon

hasznosítására, az azzal való rendelkezésre stb. is vonatkozik, amely alatt a döntés alapját képező pályázati anyagokat is érteni kell.

Rámutatott, hogy „A nemzeti vagyonról” szóló 2011. évi CXCVI. törvény (Nvtv.) 3. §-a (1) bekezdésének 15. pontja, valamint a 4. §-a (1) bekezdésének k) pontja szerint a rádiófrekvenciák kizárólagos állami tulajdonban vannak, ezért azok hasznosításával összefüggésben a régi Ptk. 81. §-a (3) bekezdését egyértelműen alkalmazni kell.

Utalt arra is, hogy az Alkotmánybíróság által kimunkált joggyakorlattal is ellentétes az elsőfokú ítélet, ugyanis az információs szabadságot korlátozó rendelkezéseket megszorítóan kell értelmezni [32/1992. (V.29.) AB határozat, 34/1994. (VI.24.) AB határozat]. A régi Ptk. 81. §-ában meghatározott üzleti titok, valamint az információs szabadság ütközése körében pedig hivatkozott az Alkotmánybíróság 23/2009. (III.6.) AB határozatában foglaltakra, amelyben megállapították, hogy a közhatalmi szerveknek (így az alperesnek sem) egyáltalán nincsenek alapjogaik.

Véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az Mttv. 67. §-ának (7) bekezdését, ugyanis abból éppen az következik, hogy a titokvédelem a betekintések kapcsán kizárólag a pályázatok lezárásáig érvényesül.

Álláspontja szerint, mivel az alperes nem bizonyította a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdésében foglalt azon feltételt, hogy a nyilvánosságra hozatal a pályázóknak az üzleti tevékenység végzésük szempontjából aránytalan sérelmet okozna, alaptalanul tagadta meg a közérdekű adat kiadása iránti kérelmének a teljesítését.

A fellebbezéséhez csatolta - a keresetlevelében már hivatkozott - a Kúria Pfv.IV.20.518/2013/5. számú ítéletét, mely hatályában fenntartotta a Fővárosi Ítéltáblának a Médiatanácsot adatok kiadására kötelező jogerős ítéletét.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú eljárási költségei megfizetésére kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a jogszabályoknak megfelelően értelmezte és alkalmazta a régi Ptk. 81. §-ának (2) és (3) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket és helyesen állapította meg, hogy a pályázati dokumentációk kiadására e jogszabályban foglaltak figyelembevételével nem köteles.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a felperes kereseti kérelmével összefüggésben helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott, melynek cáfolatára a felperes fellebbezésében foglaltak nem voltak alkalmasak.

Az ítéltábla a fellebbezésben felhozott érveléssel szemben a következőket hangsúlyozza: A peres felek között nem volt vitatott, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, és ebben a minőségében a felperes által igényelt adatok tekintetében adatkezelőnek minősül. Ezért a felperes által kiadni kért közérdekű adatok tekintetében az ítéltáblának elsődlegesen

abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdésében foglalt rendelkezések a felperes által megjelölt pályázatok tekintetében alkalmazhatóak-e.

A felperes jogértelmezése szerint ugyanis a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése jelen ügyben azért alkalmazható, mivel az nemcsak az állami és önkormányzati vagyonnal kapcsolatos közpénzköltésre, hanem az állami vagyon hasznosítására, az azzal való rendelkezésre stb. is vonatkozik, és az információszabadságot korlátozó rendelkezéseket megszorítóan kell értelmezni.

Az ítéletábra megállapítása szerint azonban az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a perrel érintett pályázatok vonatkozásában a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése nem alkalmazható. Az állami vagyon hasznosítására benyújtott pályázatok ugyanis még a döntéselőkészítés körébe sem tartoznak, mivel ezek tartalma az alperes által a honlapján is fellelhető pályázati felhívásnak megfelelő, a pályázók részére közzétett formanyomtatvánnyal kapcsolatos adatokat, üzleti tervet, támogatói nyilatkozatokat, NAV igazolást, banki igazolást, a vállalt műsor szolgáltatására, a műszaki berendezéseikre vonatkozó stb. adatokat tartalmazzák. Ezek alapján az alperes a döntéselőkészítés körében vizsgálta meg ezeket az anyagokat, majd a pályázat eredményének közzétételét követően a meghozott döntés alapján kötötte meg az adott rádiófrekvenciára vonatkozó szerződést.

Az ítéletábra a jogvita megítélése szempontjából ezt a körülményt értékelte jelentősnek, ezért az alperesnek a média szolgáltatási lehetőségnek a pályázata és a frekvencia használati jogosultság elkülönülésével összefüggő érvelését érdemben nem vizsgálta.

Az Alkotmánybíróság a 21/2013. (VII.19.) és az 5/2014. (II.14.) AB határozataiban a döntés megalapozását szolgáló adatok tekintetében rámutatott arra, hogy az eljárási szabályok keretei között tényleges tartalmi vizsgálatot kell lefolytatni annak megítéléséhez, hogy az adatkezelő alkotmányosan igazolható indokok alapján és csak a feltétlenül szükséges mértékben tagadta-e meg a közérdekű adatszolgáltatást. Ebből következik, hogy a felperes által kiadni kért adatok, amelyek a döntéselőkészítés tartalmát képező okiratokat nem foglalják magukban - a felperes nem az azokhoz kapcsolt értékelési adatokat kérte kiadni -, az ítéletábra jogértelmezése szerint nem minősülnek (minősülhetnek) és tartoznak a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdésében meghatározott körbe. Az állami vagyon hasznosításával kapcsolatos adatok körébe a pályázat elbírálásához kapcsolódó, a döntés előkészítésétől (pl. a pályázatok elbírálásának a szempontrendszer, a legkedvezőbb pályázat elfogadásának az indokai, a meghozott döntésre vonatkozó adatok) az állami vagyonra a pályázat elbírálását követően kötött hatósági szerződések tartoznak, melyek kiadásának a megtagadására a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdésére hivatkozással valóban nincs lehetőség. A felperes által a keresetleveléhez csatolt jogerős ítélet is a pályázat eredményeként az állami vagyon hasznosítására megkötött hatósági szerződések kiadására és nem a pályázati anyag kiadására vonatkozik, ezért jelen ügyben nem irányadó.

Amennyiben a felperes a rádiófrekvenciák hasznosítására kötött szerződések kiadását kérte volna a kereseti kérelmében, a régi Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése az azokban szereplő

adatokra alkalmazható lett volna, azonban a benyújtott pályázatok esetén még nincs szó az állami vagyon hasznosításáról.

Az 5/2014. (II.14.) AB határozat IV.[34.]2.2. pontja szerint „a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog azonban nem abszolút jog. Ennek megfelelően az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése alapján más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával törvényben korlátozható. Az Alaptörvény e rendelkezésének megfelelően a korlátozás tartalmi követelménye, hogy az szükséges és a korlátozással elérni kívánt célhoz képest arányos legyen. Ebből eredően az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében deklarált demokratikus jogállamiság alapvető alkotmányos biztosítékaként értékelhető a nyilvánosságkorlátozás feletti érdemi és hatékony bírói jogorvoslati lehetősége, amelynek ki kell terjednie a nyilvánosságkorlátozás indokoltságának tartalmi felülvizsgálatára is”.

A fentiek alapján helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság az üzleti titok és az információszabadság „ütközésének” a kérdését azt, hogy a felperes által igényelt adatok üzleti titkot képeznek-e, mert amennyiben igen, úgy nem adhatóak ki a felperesnek. Az Infotv. 27. §-ának (3) bekezdése értelmében pedig az üzleti titok megismerésére a régi Ptk.-ban foglaltak az irányadók.

A régi Ptk. 81. §-ának (2) bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult - ide nem értve a magyar államot - jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette. Az üzleti titok fogalma tehát a vállalkozásoknál magában foglalja azokat a bizalmas üzleti információkat is, melyek az adott gazdasági piacon való megjelenését jelentik (jelenthetik) a rendelkezésre álló műszaki, szellemi kapacitása alapján.

A felperes az alpereshez 2013. október 30. napján keltezett kérelmében, illetve a keresetlevelében is a megjelölt 17 rádiós jogosultságra beadott teljes pályázati ajánlat kiadását kérte, melyek tekintetében az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 81. §-ának (2) bekezdése alapján helytállóan ítélte meg, hogy azok üzleti titkot tartalmaznak. A pályázat formanyomtatványa - ez jelenleg is megtalálható az alperes honlapján - I. pontja a pályázó adatai tekintetében tartalmaz személyes adatot, míg a II. pontja a tervezett médiaszolgáltatás alapvető adatait, a III. pontja a tervezett műsor alapvető adatait tartalmazza. Az ezt kiegészítő médiaszolgáltatási díjajánlat, valamint a pályázó üzleti és pénzügyi terve, az egyes pályázók által csatolt NAV igazolás, banki igazolás, támogatói nyilatkozatok, műszaki berendezésekre, műsorokra vonatkozó okiratok pedig olyan adatokat tartalmaznak, az adott pályázó gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó olyan információk és adatok összességét jelentik, amelyek nyilvánosságra hozatala a pályázó gazdasági vagy piaci érdekét sértené vagy veszélyeztetné, hiszen ezek megismerése a versenytársak számára előnyt jelentene, ezen információk adatok birtokában ugyanis más pályázatok tekintetében előre feltérképezhető lenne az adott pályázó kapacitása, műszaki

állománya, ezen túlmenően az ajánlatokban szereplő üzleti terv bárki által felhasználható lenne.

Kiemeli az ítélet, hogy a pályázatoknak azok a részei, amelyek a pályázó más, közhiteles nyilvántartásban szereplő adatait tartalmazzák (I. rész cégkivonat, aláírási címpéldány, létesítő okirat, cég képviseletére jogosult személy aláírásmintája vagy címpéldánya, valamint az éves beszámolója és az ahhoz kapcsolódó eredmény kimutatás), a pályázati anyag olyan részei, melyek az Infotv. 3. §-ának 5. pontja szerinti közérdekű adat fogalmának az alperes vonatkozásában nem felelnek meg, hiszen a cégjegyzéki adatoknak a nyilvántartása „A cégnyilvántartásról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról” szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 1. §-a alapján az adott céget nyilvántartó cégbíróság feladata, míg a Ctv. 18-19. §-ai alapján a közzétett éves beszámolók a céginformációs szolgálat honlapján ismerhetők meg, azok bárki számára nyilvános adatok a Ctv. 10-11. §-a alapján).

Mindezekre figyelemmel az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az ítélet a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes számára a másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján hivatalból határozta meg „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (1), (3) és (5) bekezdései alapján, mely arányban áll a kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel. Az ítélet a másodfokú eljárásban felmerült, alperesnek járó perköltség összegének a meghatározásánál figyelembe vette azt a tényt, hogy az alperesi képviselő a másodfokú tárgyaláson megjelent, valamint írásbeli fellebbezési ellenkérelmet is előterjesztett.

A per „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. §-a (1) bekezdésének o) pontja alapján tárgyi illetékmentes eljárás volt.

Debrecen, 2014. szeptember 12.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró